

CHODZIWY (1) *ai*

G sg n chodźiwégo.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII(XVIII) w.

Nadający się, dobry do chodzenia, biegania [o koniach]: Zda łie coś chodźiwégo/ bo ogonem wierći.

WyprPl B3.

ZZa